

111127 Första söndagen i Advent Lars B Stenström

Predikotexter: Matteusevangeliet 21:1-9 och Lukasevangeliet 4:16-22

Jag har varit på studiebesök
på Kvinnerstaskolan i veckan
och sett miniåsnan Lilleman!
Något som fick mig att tänka
på denna söndag när Jesus
rider in i Jerusalem.

Vid en kaffepaus i samband med besöket
berättade någon följande historia:
Det var en kund på ett varuhus
som väntade i kön vid kassan.
I högtalarna spelades julmusik, en psalm.
Det är en ros utsprungen...
Kunden blev mycket irriterad
och sa till den som stod bakom i kön:
Det är dom där kristna, nu försöker dom ta
över julen också!
Först skrattade jag, men sedan
kände jag igen kyrkans stora längtan:
att försöka ta tillbaka julen från
butiker och varuhus så att det inte bara blir
köpenskapens jul och för att
fokusera på julens verkliga och viktiga innehåll.

En Juldagsmorgon i Sveriges radio
var det en radioröst som
greps av folkbildariver. Han sa:
Och som ni kanske vet så firar vi ju jul
till minne av Kristi död och uppståndelse!
Ibland blir det galet.

Julens glada nyhet är en annan:
att Gud har stigit in i vår verklighet
Gud blev människa och gav oss därmed
oändligt människovärde och värdighet
Barnet Jesus, en av oss.

I Jesus känner vi igen den Gud
som räcker ut sin hand
och rör vid dem som ingen annan vill veta av

Djur och fåraherdar såväl som forskare
och kungar från fjärran länder hör och ser
de känner igen tecknen och hyllar barnet.

För att kunna återvinna julen behöver vi advent.
Tiden av förberedelse, av längtan och väntan
inför Jesu födelse, hans ankomst.
Barnet som föds kommer också till
oss, till dig och mig – och alla som fått barn
vet hur livet förändras när barnet kommer.
Många och långa förberedelser behövs
för att man ska vara beredd.
Bereden väg för Herren!

Advent är i de stora kristna kyrkorna
en fastetid då man bereder sig och avstår
vissa typer av mat genom att leva mera sparsamt
fastan före jul och före påsk blir alltmer en tid
då man avstår istället för att själv konsumera
avstår till förmån för andra
och ger till dem som hungrar och törstar

Utöver världen arbetar den kristna kyrkan
otröttligt med sjukvård, undervisning,
katastrofhjälp och bistånd – där kan man
känna igen hur Jesus levde och lärde
han som gick till de behövande
och vi vill göra detsamma

Orden känna igen vill jag ni ska ta med er hem.
Varför? Därför att igenkänning är vad
kristen tro erbjuder.
Den som känner igen ser något mer
än den som bara tittar på
och den som känner igen blir
också igenkänd.

Det går faktiskt att känna igen Guds
anletsdrag i en behövande
medmänniskas ansikte
Det går att känna igen Guds rike
där får den som vacklar stöd

och den som faller ges hjälp
att resa sig och räta på ryggen!

Utifrån sett kan gudstjänsten 1 Advent
te sig egendomlig. Man samlas för att
höra gamla "förlegade berättelser" om
en person som blir hyllad som kung
men som strax därefter blir avrättad.
Sådant har inget med oss att göra, eller...?
End of story?

Men det här är en gudstjänst där vi
kan förbinda det som hände då
med vårt eget nu. Kopplingen sker på nytt
i vår gudstjänst. En förbindelse upprättas.
I texten ser vi det hopp Jesus tänt hos
människorna, hoppet om befrielse
hoppet om frihet och fred
Gammalt? Förlegat? Vi känner igen den längtan
Varje dag bärs den fram på Tharirtorget i Kairo
Denna frihetslängtan är så stark att människor
med livet som insats trotsar diktaturen i Syrien
Bibelns texter handlar alltså om livet
som det verkligen är
de hjälper oss att se mera,
att känna igen!

Ta berättelsen om sonen som slarvar bort hela sitt
arv och blir fullständigt utblottad, förlorad
bara skammen finns kvar
då återvänder han hem
för att vi i fadern ska
känna igen Guds kärleksfulla handlande
han som förlåter och omfamnar
den som kommer till honom,
hur illa det än står till

Första advent i Olaus Petri
är sig likt – här finns stor igenkänning
I böner och bibelläsningar
psalmer och körsånger
kan vi känna igen Guds röst
han som gav oss livet
ger oss full frihet
att lära känna honom, eller låta bli.

I början av sin verksamhet gick Jesus
som han brukade till synagogan i Nasaret.
Där läser han ur profeten Jesajas bok:
*Herrens ande är över mig, ty han har smort mig
till att frambära ett glädjebud till de fattiga.
Han har sänt mig att förkunna befrielse för de fångna
och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet
och förkunna ett nådens år från Herren.*

Ett glädjebud för de fattiga
befrielse för fångna
syn för blinda
frihet för förtryckta

Nog är det Guds röst som hörs
i texten, vi känner igen Guds vilja
med människan – en frihetens framtid
allt detta som folket
hoppades på vid intåget i Jerusalem
En vision som ger människor kraft
att kämpa vidare när livet är ett lidande
outhärdligt, omänskligt.

I den kristna tron erbjuder Jesus oss
själens och andens frihet!
En frihet som enligt Jesu mor Maria
är ännu mera: *störtar härskare från deras troner
och upphöjer de ringa
Hungriga mättar han med sina gåvor
och rika skickar han tomhänta bort....*

Tror någon verkligen att det är politiska partier
som har uppfunnit frihet och rättvisa? Så som det
ibland påstås. Att religionen inte bidragit alls?
Att mänskliga rättigheter är
några moderna påfund?
Att kristen tro är världsfrånvärd
och inte går att förena med
ett vaket, öppet och kritiskt sinne?

Begreppen man ibland känner igen
i politiska program, de stora orden
har hanterats av trons folk
och den kristna kyrkan i flera tusen år!

Din egen längtan, allas vårt hopp

fanns i folkmassans förväntningar
att få bli fria, leva fria, vara fria
upprättade, hela!

Vi har tillsammans sjungit Hosianna
och därmed redan på något plan
känt igen och bejakat
den kristna trons hopp
som vårt, som viktigt och som sant.

Må Gud välsigna Er denna Adventstid
och hjälpa oss alla att bli verkligt fria
från allt som söndrar, hindrar, bryter ner och binder
och ge oss förmågan att i våra liv
känna igen Guds nådefulla närvaro
och goda vilja!